

การพัฒนาแบบยั่งยืนของสแกนดิเนเวีย (ฟินแลนด์ นอร์เวย์ สวีเดนและเดนมาร์ก)

SCANDINAVIA'S SUSTAINABLE DEVELOPMENT

ดร.จันทร์ชลี มาพุทฐ*

ปัจจุบันความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเจริญรุดหน้าอย่างรวดเร็วแต่วิกฤตการณ์ของมนุษย์และสัญญาณแห่งความล่มสลายความเสื่อมโทรมด้านสิ่งแวดล้อมกลายเป็นปัญหาระดับโลกนำไปสู่การประชุมสุดยอดที่กรุงริโอ เดอ จาเนโร เมืองหลวงประเทศบราซิลมีการแต่งตั้งกรรมการว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาเพื่อการมีอนาคตร่วมกันสภาวะวิกฤติทางสังคมเกิดขึ้นทั่วโลกความยากจนและมีช่องว่างระหว่างรายได้ที่เพิ่มขึ้น คือ รากเหง้าของปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นอย่างหลากหลาย ไม่เว้นแต่ในประเทศพัฒนาแล้ว การสูญเสียความเป็นปึกแผ่นทางสังคมหรือการแตกกระจายทางสังคม คือ แนวของความระทมทุกข์ที่เกิดขึ้นทั่วไปในระดับครอบครัวและมนุษยชาติ ชุมชนแทบจะสูญหายไปโดยสิ้นเชิง สภาวะวิกฤติทางวัฒนธรรมและทางจิตวิญญาณเป็นอีกลักษณะหนึ่งของ

ความล่มสลายการทำลายรากเหง้าของประชาชนบวกกับวัตถุนิยมบริโภคนิยมตามแบบแผนของการพัฒนาเศรษฐกิจสมัยใหม่ คือ ปัจจัยที่ทำลายคุณค่าทางวัฒนธรรมและจิตวิญญาณการแตกกระจายทางสังคมทางวัฒนธรรมและจิตวิญญาณทำให้อาชญากรรมและความรุนแรงเพิ่มขึ้นอย่างน่ากลัว (ประเวศ วะสี, 2548, หน้า 1-2)

การพัฒนา (Development) หมายถึง ความเจริญงอกงาม การทำให้ดีขึ้นองค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) ได้กำหนดดัชนีชี้วัดให้มีการพัฒนาในประเทศต่างๆ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของมนุษย์ ด้านการศึกษา ด้านสุขภาพ ด้านรายได้ ในปีค.ศ.2000สหภาพยุโรปได้ร่วมรับหลักเป้าหมายในการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (MDGS' Millennium Development Goals) ของสหประชาชาติอันเป็นความร่วมมือในการจัด

* ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ความยากจนและความอดอยาก การจัดการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน ส่งเสริมความเท่าเทียมทางเพศ
ลดอัตราการเสียชีวิตของแม่และเด็กต่อสู้
โรคเอดส์และโรคติดต่อร้ายแรงอื่น ๆ รวมถึง
การส่งเสริมความยั่งยืนทางธรรมชาติอันเป็น
การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากรโลกและ
ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมให้อยู่ร่วมกันอย่างถาวรได้
(วิลลวธรณ ภัทโรดม, 2549, หน้า 43)
ดังนั้นเห็นได้จากประเทศในกลุ่มสแกนดิเนเวีย
ไม่มีการทำลายสิ่งแวดล้อมแม้จะมีความ
เจริญทางเทคโนโลยีแต่ยังคงรักษาสภาพ
แวดล้อมทางธรรมชาติไว้ได้อย่างยั่งยืนทั้งยังมี
วินัยที่เข้มแข็งของคนในชาติที่มีการพัฒนา
ประเทศไปพร้อมกันทั้งวัตถุนิยมและจิตนิยม
การพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นการพัฒนาที่ทำให้เกิด
ดุลยภาพของเศรษฐกิจสังคมทรัพยากรธรรมชาติ
และสิ่งแวดล้อมกล่าวคือเศรษฐกิจต้องเป็น
เศรษฐกิจที่ทำให้เกิดดุลยภาพของการพัฒนา
คือ เศรษฐกิจที่มีฐานรากมั่นคง มีขีดความ
สามารถในการแข่งขัน และสามารถพึ่งตนเองได้
ในสังคมหมายรวมถึง วัฒนธรรมและภูมิปัญญา
ท้องถิ่นซึ่งเป็นระเบียบวิถีชีวิตของสังคมที่ทำ
ให้นักมนุษย์ปรับตัวและดำรงชีวิตอยู่กับสิ่งแวดล้อม
ของท้องถิ่นได้ โดยไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมคนใน
สังคมอยู่ได้ด้วยความสงบสุข

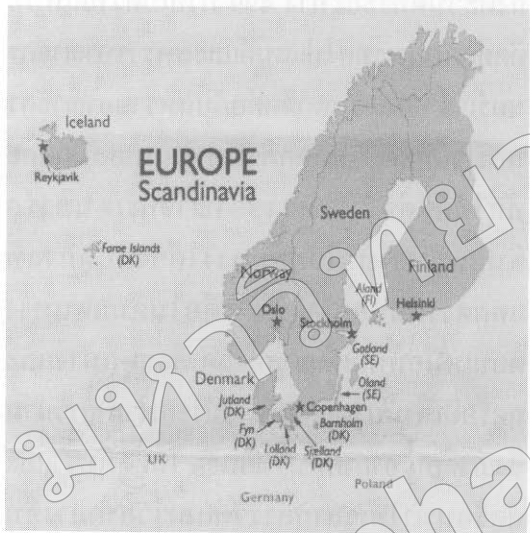
ทรัพยากรธรรมชาติเป็นทรัพยากร
ของประเทศที่สามารถหมุนเวียนกลับมาใช้ใหม่ได้
และสิ่งแวดล้อม คือ ทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่รอบ
ตัวมนุษย์ ทั้งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต เกี่ยวโยง
สัมพันธ์กันเป็นระบบนิเวศ ที่สามารถให้คุณ
และให้โทษต่อมนุษย์ได้ ขึ้นอยู่กับความสมดุล
ของระบบนิเวศ เศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญา

ชี้ถึงแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติการของ
ประชาชนในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว
ระดับชุมชนให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดย
เฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อยุค
โลกาภิวัตน์ ความพอเพียงหมายถึง ความพอ
ประมาณ ความมีเหตุผล มีระบบคุ้มกันในตัวดี
การเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอก อาศัย
ความรู้ ความรอบคอบ ความระมัดระวัง
มีสติปัญญาและความรอบคอบเพื่อให้สมดุล
พร้อมรับต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว
และกว้างขวาง ทั้งในด้านวัตถุ สังคมและ
สิ่งแวดล้อม (สมพร เทพสิทธา, 2548, หน้า 9-10)

ดังนั้นการพัฒนาคือการสร้างความ
ทันสมัย ซึ่งจะต้องประกอบด้วยการที่คนใน
สังคมมีเหตุผล (Rationality) มีทัศนคติและ
ความคิดที่ไม่งมงายมีวินัยทางสังคมมีการคิด
และวางแผนพัฒนา มีความเท่าเทียมกันทาง
เศรษฐกิจและสังคม มีการเพิ่มประสิทธิภาพการ
ผลิต การเพิ่มมาตรฐานการดำรงชีวิต การ
ปรับปรุงสถาบัน ทางสังคม การเมือง เศรษฐกิจ
ประเทศชาติมีความเป็นปึกแผ่นมีเอกราช
ของชาติและมีประชาธิปไตย บทความนี้ผู้เขียน
ได้จากประสบการณ์การไปศึกษาดูงานโดย
ได้จัดกรอบแนวคิดการพัฒนาในมุมมองของ
นักพัฒนาศึกษาไว้ดังนี้

มิติทางด้านภูมิศาสตร์และประชากร

ประเทศในกลุ่มสแกนดิเนเวีย ภูมิภาคตอนเหนือของยุโรปที่ประกอบด้วย 5 ประเทศ ได้แก่ สาธารณรัฐฟินแลนด์ สาธารณรัฐไอซ์แลนด์ สหราชอาณาจักรนอร์เวย์ สหราชอาณาจักรสวีเดนและสหราชอาณาจักรเดนมาร์กส่วนที่จะกล่าวถึงในบทความนี้ ประกอบด้วย 4 ประเทศ ได้แก่

รูปแผนที่ประเทศฟินแลนด์ นอร์เวย์ สวีเดน และเดนมาร์ก

สาธารณรัฐฟินแลนด์ (Finland) สหราชอาณาจักรสวีเดน (Sweden) สหราชอาณาจักรนอร์เวย์ (Norway) และสหราชอาณาจักรเดนมาร์ก (Denmark) (ศึกษาฐานการศึกษา ณ ประเทศฟินแลนด์ สวีเดน นอร์เวย์ เดนมาร์ก ระหว่างวันที่ 17-23 กันยายน 2549)

สาธารณรัฐฟินแลนด์ (Finland)

รูปแผนที่ประเทศสาธารณรัฐฟินแลนด์ (Finland)

สาธารณรัฐฟินแลนด์ (Finland) มีอาณาเขตอยู่ติดกับประเทศรัสเซีย (Russia) ตั้งอยู่ทางตอนเหนือของทวีปยุโรประหว่างอ่าวบอสเนียกับอ่าวฟินแลนด์ มีพรมแดนติดต่อกับสหราชอาณาจักรนอร์เวย์ทางทิศเหนือและสหราชอาณาจักรสวีเดนทางทิศตะวันตกทางทิศตะวันออกติดกับสาธารณรัฐรัสเซีย ทิศใต้ติดต่อกับสาธารณรัฐรัสเซียและทะเลบอลติก มีพื้นที่ประมาณ 338,000 ตารางกิโลเมตร ฟินแลนด์ได้รับสมญานามว่าดินแดนแห่งทะเลสาบพันแห่ง (Land of the Thousand Lakes) มีประชากรประมาณ 5 ล้านคน ภาษาราชการใช้ภาษาฟินน์ ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนา

คริสตัณิกายลูเธอรัน (Lutheran) เมืองหลวงชื่อเฮลซิงกิ (Helsinki) ภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นป่าไม้สนและทะเลสาบ ระบบการปกครองเป็นแบบประชาธิปไตยโดยมีประธานาธิบดีและนายกรัฐมนตรีเป็นประมุข ชาวสวีฟ เป็นชาวพื้นเมืองของฟินแลนด์ ที่อพยพมาจากเอเชียกลางและเอเชียตะวันตก ซึ่งได้มีการพิสูจน์และวิจัย พบว่าเป็นพวกเดียวกับอินเดียนแดงในอเมริกา ชุมชาวสวีฟกลุ่มนี้อาศัยอยู่ท่ามกลางป่าสนสลับท่งห้วยมีลำธารไหลผ่านที่ปกอาศัยและปลูกพืชไม้เล็กๆ ขายของที่ระลึก (จันทนา นิลวรารุง, 2547, หน้า 25) ตามเส้นทางการเดินทาง

สหราชอาณาจักรสวีเดน (Sweden)

รูปแผนที่ประเทศสหราชอาณาจักรสวีเดน (Sweden)

สหราชอาณาจักรสวีเดน (Sweden) ตั้งอยู่บนคาบสมุทรสแกนดิเนเวีย มีขนาดใหญ่

เป็นอันดับ 5 ของยุโรป ด้วยพื้นที่ประมาณ 444,964 ตารางกิโลเมตรตั้งอยู่ทางตอนเหนือของทวีปยุโรปและอยู่ในพิกัดเดียวกับดินแดนอลาสกา ทำให้สวีเดนอากาศหนาวเย็นเกือบตลอดปี สวีเดนมีลักษณะทางภูมิศาสตร์ที่ยาวและแคบตั้งอยู่บนคาบสมุทรสแกนดิเนเวียมีความยาววัดจากเหนือถึงใต้เป็นระยะทาง 1,574 กิโลเมตร และมีความกว้างจากทิศตะวันออกถึงตะวันตกกระะทาง 499 กิโลเมตรทิศเหนือติดต่อกับประเทศโปแลนด์และสหราชอาณาจักรนอร์เวย์ ทิศตะวันตกติดต่อกับสหราชอาณาจักรนอร์เวย์ทิศตะวันออกติดกับทะเลบอลติกและทิศใต้ติดกับสหราชอาณาจักรเดนมาร์ก ดินแดนทางเหนือและทางใต้ยังมีฤดูกาลที่แตกต่างกันออกไป กล่าวคือในดินแดนทางตอนเหนือนั้นมีเพียง สองฤดู คือฤดูหนาวและฤดูร้อนเท่านั้น โดยฤดูหนาวมีระยะเวลายาวนานถึง 6 เดือน อากาศหนาวเย็นจัด ในฤดูหนาวและฤดูร้อนทำให้เวลากลางวันและเวลากลางคืนสั้นยาวไม่เท่ากัน ในฤดูหนาวกลางวันจะมีน้อยหรือบางแห่งแทบไม่มีเวลากลางวันเลย ดวงอาทิตย์จะไม่ขึ้นตลอด 2 เดือนขณะที่ฤดูร้อนช่วงเวลากลางวันจะยาวนาน มีช่วงกลางวันเพียงไม่กี่ชั่วโมงบางเมืองดวงอาทิตย์จึงไม่ตกดินทำให้สามารถเห็นดวงอาทิตย์ตอนเที่ยงคืน (Midnight Sun) ได้ในสวีเดน ภาษาราชการใช้ภาษาสวีเดน เมืองหลวงคือ กรุงสต็อกโฮล์ม (Stockholm) ภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นป่าไม้และภูเขาสูง มีประชากรทั่วประเทศประมาณ 8.94 ล้านคน ประชากรส่วนใหญ่ นับถือศาสนาคริสต์นิกายลูเธอรัน (Lutheran) ระบบการปกครองเป็นแบบประชาธิปไตย โดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขอยู่ภายใต้

รัฐธรรมนูญศาลว่าการกรุงสต็อกโฮม เน้นสถานที่ที่มีชื่อเสียง เพราะเป็นสถานที่ใช้ในการมอบรางวัลโนเบล (Noble Prize) ทุกวันที่ 10 ธันวาคม ของทุกปีซึ่งเป็นวันที่โนเบลถึงแก่กรรม (จินทนา นิลวรรณกร, 2547, หน้า 94) สวีเดนเป็นประเทศที่พัฒนาที่ยั่งยืน สถานภาพความเป็นอยู่ของประชากรในประเทศจึงมีมาตรฐานในการดำรงชีวิตที่สูงกว่าประเทศอื่นหลายประเทศซึ่งเป็นผลเนื่องมาจากความเข้มแข็งทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

สหราชอาณาจักรนอร์เวย์ (Norway)

รูปแผนที่ประเทศสหราชอาณาจักรนอร์เวย์ (Norway)

สหราชอาณาจักรนอร์เวย์ (Norway) ตั้งอยู่ในส่วนตะวันตกของคาบสมุทรสแกนดิเนเวีย มีอาณาเขตติดต่อกับสหราชอาณาจักรสวีเดน สาธารณรัฐฟินแลนด์และรัสเซีย มีอาณาเขตทางทะเลติดกับสหราชอาณาจักรนอร์เวย์

เป็นประเทศที่มีลักษณะภูมิประเทศยาวติดชายฝั่ง มหาสมุทรแอตแลนติกเหนือ และมีธรรมชาติที่มีชื่อเสียง คือ ฟยอร์ด (Fjords) ที่มีลักษณะเป็นอ่าวแคบที่อยู่ระหว่างหน้าผาสูง ซึ่งเกิดจากการกัดเซาะของน้ำและน้ำแข็งและได้กลายมาเป็นสัญลักษณ์ของประเทศในปัจจุบัน ชาวนอร์เวย์ถูกเรียกว่านอร์วีเจียน (Norwegian) มีจำนวนประชากรทั่วประเทศประมาณ 4.5 ล้านคน ภาษาราชการที่ใช้คือ ภาษาออร์เวย์ เมืองหลวง คือ เมืองออสโล (Oslo) ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาคริสต์นิกายลูเธอรัน (Lutheran) ระบอบการปกครองเป็นแบบประชาธิปไตยซึ่งมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

สหราชอาณาจักรเดนมาร์ก (Denmark)

รูปแผนที่ประเทศสหราชอาณาจักรเดนมาร์ก (Denmark)

สหราชอาณาจักรเดนมาร์ก (Denmark) ตั้งอยู่บนคาบสมุทรจัตแลนด์ (Jutland) ทางตอนเหนือของทวีปยุโรประหว่าง

และทรัพยากรธรรมชาติยังถูกทำลาย (ปรีชา เปี่ยมพงศ์สานต์, 2549, หน้า 8) เนื่องจากการพัฒนาประเทศในอดีต มุ่งให้ความสำคัญกับแนวคิดเศรษฐกิจเสรีนิยมเพื่อสร้างความมั่งคั่ง เน้นการแสวงหารายได้มาสู่ชุมชนเป็นหลัก และใช้การเติบโตของรายได้ต่อหัวรวมถึงผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศหรือจีดีพี (GDP) เป็นเครื่องมือชี้วัดผลสำเร็จของการพัฒนา ประชากรมีงานทำ มีรายได้มากกว่าความสุข จนทำให้ต้องกลับมาสนใจมิติทางด้านความสุขของมนุษย์เพิ่มขึ้น

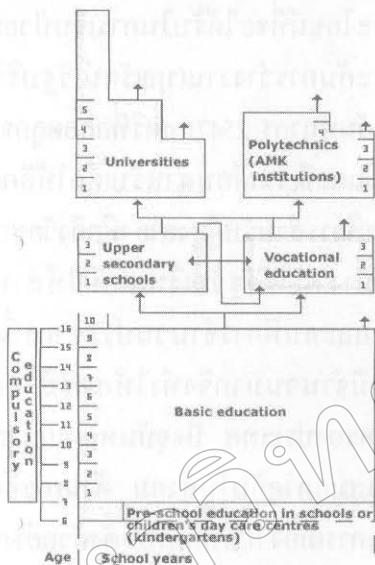
มิติทางด้านสังคม

ด้านความเสมอภาค ทุกคนในสังคม มีความเสมอภาคทางด้านการทำงาน มีรายได้จากการประกอบอาชีพ โดยต้องจ่ายภาษีให้กับรัฐ ประมาณร้อยละ 30-50 ของรายได้เนื่องจากการทำงานที่ประเทศในกลุ่มสแกนดิเนเวียมีภาษีกับภาษีในอัตราสูงโดยรัฐได้นำรายได้เหล่านี้มาจัดสวัสดิการทางสังคมแก่ประชากรอย่างเท่าเทียมกันในการศึกษาคนที่ต้องการศึกษาเรียน ได้ฟรีตั้งแต่เด็กไปจนถึงระดับมหาวิทยาลัยในระดับโรงเรียนรัฐจัดอาหารกลางวันให้ฟรีไม่มีการกีดกันทางด้านภาษา เชื้อชาติและเพศทุกคนมีโอกาสที่จะได้รับสวัสดิการค่ารักษาฟรีจากรัฐเมื่อเวลาที่เจ็บป่วย สวีเดนเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ฉะนั้นสภาพความเป็นอยู่ของประชากรในประเทศนี้จึงมีมาตรฐานในการดำรงชีวิตที่สูงกว่าประเทศอื่นหลายประเทศซึ่งเป็นผลเนื่องมาจากความเข้มแข็งทางการเมืองและเศรษฐกิจ สังคม สวีเดนมีรัฐบาลคอยให้บริการทางสังคม (Social Welfare State) อย่างมากมาย ชาวสวีเดนจึง

ค่อนข้างสะดวกสบายแต่ขณะเดียวกันค่าใช้จ่ายในเรื่องสวัสดิการสังคมที่สูงนี้ ชาวสวีเดนต้องเสียภาษีให้รัฐและท้องถิ่นในอัตราที่สูงมากแห่งหนึ่งของโลก ระบบรัฐสวัสดิการของสวีเดนมีกฎหมายว่าด้วยแผนประกันสุขภาพ ระบบประโยชน์ที่จะได้รับในการเจ็บป่วยและระบบประกันการว่างงาน (บุญรัตน์ รัฐบริรักษ์ และ มรุต วันทนกร, 2547) สตรีที่คลอดลูกจะได้ลาพักงานและมีเงินเดือนสำหรับเด็กให้อีกด้วย รัฐจัดสวัสดิการสำหรับผู้สูงอายุ เมื่อถึงวัยชราไม่สามารถทำงานได้รัฐจัดเงินเดือนให้สำหรับผู้สูงอายุ และคนพิการจำนวนประชากรที่เป็นเพศหญิงมีจำนวนมากจึงทำให้สตรีมีโอกาสเข้ามาปกครองประเทศ ปัจจุบันหญิงและชายมีสิทธิและเสมอภาคกันในสังคม ด้านการศึกษา เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง ดังตัวอย่างของสหราชอาณาจักรเดนมาร์กเป็นอีกประเทศที่ให้สิทธิความเท่าเทียมแก่สตรีมาก เห็นได้จากการเลือกตั้งทั่วไปในปีค.ศ. 2001 ที่ผ่านมามีผู้สมัครรับเลือกตั้งจำนวน 948 คน เป็นสตรีถึง 289 คน นอกจากนี้คณะรัฐมนตรี 18 คน มีสตรีเป็นรัฐมนตรีถึง 7 คน (วิทยาลัยการเมือง การปกครอง สถาบันพระปกเกล้า, 2548, หน้า 80) ด้านการศึกษา ประเทศในกลุ่มสแกนดิเนเวียให้ความสำคัญกับการศึกษาอย่างมาก รัฐจัดการศึกษาให้แก่เด็กทุกคนโดยไม่คำนึงถึงเพศ เชื้อชาติ ความสามารถและฐานะทางสังคม มีการจัดระบบการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี คือ ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงมัธยมศึกษาตอนต้น เป้าหมายของการศึกษาคือความพยายามให้ทุกคนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพตั้งแต่วัยเด็กจนกระทั่งเป็นผู้ใหญ่

ระบบโครงสร้างการศึกษาของประเทศ กลุ่มสแกนดิเนเวีย

Education System Chart in Finland

Source: The National Board of Education

(Jauhiainen, J., 2549)

ระบบโครงสร้างการศึกษาของประเทศกลุ่มสแกนดิเนเวียมีการจัดแบ่งการศึกษาเป็นสามช่วงประกอบด้วย ช่วงแรกเป็นโรงเรียนแบบประสมซึ่งเป็นการศึกษาภาคบังคับช่วงถัดไปคือ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กับสายอาชีวศึกษา ส่วนช่วงบนสุดเป็นอุดมศึกษา ช่วงแรกที่เป็นโรงเรียนแบบประสม (Comprehensive school) นั้นต้องใช้เวลาเรียนรวม 9 ปี สำหรับเด็กๆ ในวัยบังคับทุกคนโดยเริ่มตั้งแต่อายุ 7 ขวบขึ้นไป ช่วงที่ 2 เป็นโรงเรียนระดับมัธยมปลาย (Upper secondary School) ในระดับนี้มี 2 สาย ได้แก่ สายสามัญและสายอาชีวศึกษาโรงเรียน

มัธยมศึกษา Maunulan School มีการเน้นวิชาคณิตศาสตร์เป็นสำคัญคล้ายๆ กับโรงเรียนในประเทศไทย ที่มีการจัดการเรียนการสอนที่เน้น ทางด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ นักเรียนที่มีความสามารถทางคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์จะได้รับการสนับสนุนจากโรงเรียนเป็นพิเศษหากนักเรียนมีผลการเรียนทางคณิตศาสตร์ดีเยี่ยมและสอบผ่านเข้าเรียนได้ไม่ว่าจะเป็นเพศใดเชื้อชาติใดนักเรียนส่วนมากนิยมเรียนด้านสายอาชีพศึกษาเชิงการตลาด การบริหารธุรกิจ เพื่อนำมาใช้ในการประกอบอาชีพ มีงานทำ สร้างรายได้ เพราะพ่อแม่จะไม่เลี้ยงดูลูกหากมีอายุเกิน 18 ปี ช่วงสุดท้ายเป็นระดับอุดมศึกษา (Higher Education) เน้นการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นทางด้านการเรียนการสอน และการค้นคว้าวิจัยเป็นสำคัญ สาขาที่นิยมเรียนได้แก่ ด้านวิศวกรรมและเทคโนโลยี ร้อยละ 31 สาขาวิชามนุษยศาสตร์ร้อยละ 17 สาขาวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ ร้อยละ 14 สาขาวิชาสังคมศาสตร์ร้อยละ 10 สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ ร้อยละ 10 และที่เหลือนิยมเรียนสาขาวิทยาศาสตร์ร้อยละ 9 (รอน คำอินไชย, 2548, หน้า 89) มหาวิทยาลัยเฮลซิงกิ (University of Helsinki) เป็นสถาบันอุดมศึกษาใหญ่ที่สุด ซึ่งได้รับการยอมรับว่าโดดเด่นสาขาวิชาการต่างๆรวมทั้งด้านวัฒนธรรมมากที่สุดสิ่งที่กำหนดไว้เป็นเป้าหมายของมหาวิทยาลัยแห่งนี้ ได้แก่ การวิจัย การสอนที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานการวิจัยและผลิตบัณฑิตเพื่อออกไปรับใช้สังคม มหาวิทยาลัยเฮลซิงกิ มีสาขาวิชาหลักที่เปิดสอน ได้แก่ วิทยาศาสตร์ มนุษยศาสตร์ นิติศาสตร์ สังคมศาสตร์ จิตวิทยา วิทยาศาสตร์ การศึกษา

วิทยาศาสตร์ธรรมชาติเกษตรศาสตร์และ
วนศาสตร์ แพทยศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์
สัตวแพทยศาสตร์ และเภสัชศาสตร์ ปัจจุบัน
มีนักศึกษารวมทั้งสิ้น 37,300 คน ศึกษาในระดับ
ปริญญาโท (Master's degree) จำนวน 2,400 คน
และระดับปริญญาเอก (Doctorate) จำนวน
370 คน ในจำนวนดังกล่าวเป็นนักศึกษา
จากต่างชาติประมาณ 1,930 คน ส่วนใหญ่
เป็นนักศึกษาเต็มหลักสูตรที่เหลือเป็น
นักศึกษาแลกเปลี่ยนจากต่างประเทศ
สมาชิกสหภาพยุโรปที่ไปศึกษาระยะสั้น
1 ภาคการศึกษาคือไม่เกิน 1 ปี การเรียนการสอน
เป็นภาษาอังกฤษ มีการสอนภาษาฟินน์ให้ฟรี
แก่นักศึกษาต่างชาติด้านการศึกษาราชอาณาจักร
เดนมาร์กให้ความสำคัญกับการศึกษาอย่างมาก
เห็นได้จากอัตราความรู้หนังสือมีการจัดการศึกษา
ให้เด็กทุกคนโดยไม่คำนึงถึงความสามารถและ
ฐานะทางสังคมมีการจัดระบบการศึกษาภาคบังคับ
9 ปีคือตั้งแต่ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา
ตอนต้น เป้าหมายการศึกษาคือ ความพยายามให้
ทุกคนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ นับตั้งแต่
เด็กจนกระทั่งเป็นผู้ใหญ่ ส่วนประเทศเดนมาร์ก
มีการจัดตั้งสถาบันประเมินคุณภาพการศึกษา
(Danish Evaluation Institute) สังกัด
กระทรวงศึกษาธิการโดยมีหน้าที่ติดตามและ
ประเมินผล (Monitor & Evaluation) การศึกษา
ทุกระดับทุกสาขาการศึกษาในระดับประถม
ศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้นนั้นดำเนินการ
โดยหน่วยงานระดับท้องถิ่น โดยมีกระทรวง
ศึกษาธิการ เป็นผู้กำหนดเป้าหมายเนื้อหาการ
สอนหลักๆ การออกข้อสอบรวมทั้งแนวทาง
ของหลักสูตร ส่วนหน่วยงานระดับท้องถิ่น

จะดูแลในด้านการเงินและการควบคุมดูแล
ทั่วไปของประชากรในพื้นที่ นอกจากนี้ในระดับ
ประถมศึกษาจะมีคณะกรรมการประจำโรงเรียน
(School Board) ที่ประกอบด้วยผู้แทน ผู้ปกครอง
ประมาณ 5 - 7 คน เจ้าหน้าที่ 2 คน และตัวแทน
นักเรียน 2 คน คณะกรรมการประจำโรงเรียน
มีวาระคราวละ 4 ปี มีหน้าที่คอยดูแลควบคุม
กิจกรรมต่างๆ และกำหนดกฎระเบียบต่างๆ
เพื่อบริหารโรงเรียน

โครงสร้างการศึกษาของประเทศ กลุ่มสแกนดิเนเวีย

โครงสร้างการศึกษาของประเทศ
กลุ่มสแกนดิเนเวียมีการจัดการศึกษารายละเอียด
ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงโครงสร้างการศึกษาของประเทศกลุ่มสแกนดิเนเวีย

ระดับการศึกษา	ระยะเวลา	ช่วงอายุ (ปี)
เบื้องต้น (Pre - School)	1 ปี	5 - 6
ภาคบังคับ	9 ปี	7 - 15
Primary and level - secondary school, free elementary school	2 - 3 ปี	16 - 19
มัธยมปลาย		
1. สายสามัญและสายสามัญถึงอาชีพ	3 ปี	
1.1 Ordinary upper - secondary school (STX)	2 ปี	
1.2 upper school level course (STX)	2 ปี	
1.3 higher preparatory examination	2 ปี	
2. สายอาชีพ	3 ปี	
2.1 higher commercial examination (HHX)	3 ปี	
2.2 higher technical examination (HTX)	3 ปี	
3. Non - qualifying leisure - time		
ระดับอุดมศึกษา		
1. ภาคปกติ (Full - time)	18 เดือน - 2 ปี	
1.1 short - cycle higher Education	3 - 4 ปี	
1.2 medium - cycle higher Education	5 ปี	
1.3 lone - cycle higher Education		
2. ภาคพิเศษ (part - time) ประกาศนียบัตร (diploma)	ไม่จำกัด	

(มหาวิทยาลัยเฮลซิงกิ, 2549)

ระดับก่อนวัยเรียน (Pre-school class))
เด็กที่มีอายุ 5 - 6 ขวบจะเข้าสู่ระบบการศึกษา
ชั้นก่อนวัยเรียน (Pre - school class))
ซึ่งแล้วแต่ความสมัครใจ เพื่อปรับพื้นฐานการ
ศึกษาการเข้าเรียน ในระดับ 1 (First form)

ซึ่งก่อนวัยเรียนอยู่ภายใต้การดูแลของ
หน่วยงานระดับท้องถิ่น สำหรับการเรียนนั้น
ใช้เวลาอย่างน้อย 20 ชั่วโมง/สัปดาห์เน้นการ
สื่อสารได้ 2 ภาษา

ระดับการศึกษาภาคบังคับ มีระดับ (First to tenth form) จำนวนนักเรียนต่อห้อง ประมาณ 25 คน ในระดับนี้เน้นให้เสรีภาพทางการศึกษาโดยผู้เรียนได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายจากรัฐประมาณร้อยละ 70 การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (Upper secondary school) การศึกษาในระบบที่เรียกว่า ordinary secondary school/ gymnasium เป็นหลักสูตรเบื้องต้นและทั่วไปมีระยะเวลา 3 ปี (Three - year study preparatory and general education) การศึกษาแบบนี้มีนักเรียนเข้าศึกษามากที่สุด

นอกจากนี้ยังมีหลักสูตร 2 ปีที่เรียกว่า (Two - year upper secondary course) ซึ่งมีวิชาให้เลือกศึกษาแบบวิชาเดียว (Single Subject) และการศึกษาโดยอิสระ (Private study) เพื่อสำเร็จการศึกษาทั้ง 2 แบบนี้จะได้รับประกาศนียบัตร STX

ส่วนการศึกษาแบบ Higher commercial examination (HIX) เป็นหลักสูตรสายอาชีพ 3 ปี เปิดสอนวิชาประเภทการเงินและการค้าขายมีการฝึกงานในสถานประกอบการเพื่อให้มีประสบการณ์ตรงในการประกอบอาชีพ

การศึกษาอาชีวศึกษา (Vocational training) หลักสูตรใช้ระยะเวลาประมาณ 10-60 สัปดาห์มีวิชาเทคโนโลยี วิชาการสื่อสาร วิชาการก่อสร้าง วิศวกรรม การจัดการฟาร์ม การโรงแรม การบัญชี การบริหารและการค้าปลีก เป็นต้น หลังจากผ่านการศึกษาระดับหลักสูตรเบื้องต้นแล้ว ก็จะต้องศึกษาต่อในหลักสูตรที่มีการอบรมและการฝึกงานไปพร้อมกัน

การศึกษาแบบ Non - qualifying leisure - time Education โรงเรียนในท้องถิ่นยังเปิดหลักสูตรสำหรับผู้มีอายุช่วง 14 - 18 ปี โดยสอนวิชาทั่วไป สำหรับผู้อพยพต่ำกว่า 18 ปี บทเรียนเพื่อสอบใบอนุญาตขับขีรถยนต์ และกิจกรรมอื่นๆ อีกหลายอย่างแล้วแต่หน่วยงานท้องถิ่นจะเลือก

การศึกษาระดับสูง (Higher Education) การศึกษาระดับสูงที่มีทั้งแบบภาคปกติ (Full - time) และภาคพิเศษ (Part - time) ภาคปกติมี 3 หลักสูตรคือระยะสั้น ระยะกลางและระยะยาว ผู้ที่เข้าศึกษาในหลักสูตรระยะกลางและยาว จะต้องจบการศึกษาขั้นต้นระดับ Upper Secondary Education สำหรับหลักสูตรระยะสั้น (Short - cycle higher Education) จะใช้เวลาประมาณ 18 เดือน - 2 ปี เน้นการจัดการด้านการตลาด เจ้าหน้าที่เทคนิคในห้องทดลอง นักคอมพิวเตอร์ สำหรับหลักสูตรระยะกลาง (Medium - higher Education) ใช้เวลาประมาณ 3 - 4 ปี

โอกาสทางการศึกษาสำหรับนักศึกษาชาวต่างชาติที่จะเข้ามาศึกษาในสแกนดิเนเวียมีสิทธิได้รับเงินให้เปล่าตามโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาสมาชิกสหภาพยุโรป (EU) การจัดโครงสร้างทางการศึกษาของประเทศนอร์เวย์ (บุญรัตน์ รัฐบริรักษ์, 2547, หน้า 311-315) มีส่วนคล้ายคลึงกับการศึกษาของเมืองไทย ซึ่งนอร์เวย์ได้แบ่งการศึกษาออกเป็น 4 ระดับ คือ การศึกษาภาคบังคับ (Compulsory education) การศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย (Upper Secondary education) การศึกษาระดับสูง (Higher education) และการศึกษาผู้ใหญ่ (Adult education)

การศึกษาภาคบังคับ (Compulsory education) การศึกษาภาคบังคับนี้ เด็กชาวนอร์เวย์ที่มีอายุ 6 ขวบต้องได้รับการศึกษาไปจนอายุ 16 ปี โดยแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับประถมต้น ประถมปลายและมัธยมต้น วิชาที่เรียนในการศึกษาภาคบังคับ ได้แก่ ความรู้ทางศาสนา ทางจริยธรรม ภาษา นอร์เวย์ ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ ศิลปะและงานฝีมือ วิทยาศาสตร์และสิ่งแวดล้อม ดนตรี เศรษฐศาสตร์ ในครัวเรือน สุขศึกษา เป็นต้น

การศึกษามัธยมปลาย (Upper Secondary education) การศึกษาในระดับมัธยมปลายมีลักษณะเป็นขั้นเตรียมในการเรียนต่อในระดับสูง หรือจะเลือกเรียนในสายอาชีพ (Vocational) ซึ่งการเรียนในขั้นนี้จะเรียนรวมทั้งวิชาสามัญและวิชาชีพ ไปพร้อมกันเพื่อให้ นักเรียนสามารถตัดสินใจว่าเมื่อจบการศึกษาแล้วจะไปเรียนต่อแบบใด สำหรับในปีแรก นักเรียนจะต้องเรียนวิชาสามัญ 15 วิชา ได้แก่ การศึกษารัฐกิจทั่วไป ดนตรีเต้นรำ การละคร สุขศึกษาและพลศึกษา การดูแลสุขภาพ สังคม ศิลปะ งานฝีมือ การออกแบบ การเกษตร ประมงและป่าไม้ การโรงแรม การแปรรูปอาหาร การค้าเกี่ยวกับการก่อสร้างและที่อยู่อาศัย การค้าเกี่ยวกับการแปรรูปเคมีภัณฑ์ไม้ การขายและบริการ การสื่อสาร เป็นต้น

การศึกษาระดับสูง (Higher education) นักเรียนต้องผ่านการเรียนในระดับมัธยมปลายมาก่อนจึงมีสิทธิเข้าเรียน ซึ่งส่วนใหญ่คือมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยต่าง ๆ แบ่งเป็น มหาวิทยาลัยของรัฐ จำนวน 4 แห่ง สถาบันมหาวิทยาลัยเฉพาะด้าน จำนวน 6 แห่ง

สถาบันศิลปะแห่งชาติ จำนวน 2 แห่ง วิทยาลัยประจำรัฐ เป็นวิทยาลัยที่กระจายอยู่ตามเมืองต่าง ๆ จำนวน 26 แห่งซึ่งวิทยาลัยเหล่านี้มีลักษณะเป็นวิชาชีพมากกว่ามหาวิทยาลัย ระยะเวลาในการศึกษามีตั้งแต่ 2 ปีไปจนถึง 4 ปี ซึ่งวิทยาลัยถือว่าเป็นการกระจายโอกาสทางการศึกษาให้เท่าเทียมกันในนอร์เวย์มาก

การศึกษาผู้ใหญ่ (Adult education) เป็นนโยบายการศึกษาที่สำคัญประการหนึ่งของรัฐและได้รับความนิยมนิยมเรียนกันอย่างสูงในนอร์เวย์เพราะการศึกษาแบบนี้ได้รับการสนับสนุนจากรัฐ โดยออกพระราชบัญญัติประกันสิทธิในการศึกษาของผู้ใหญ่ ทั้งในระดับประถมศึกษา มัธยมต้นและปลาย โดยมีวัตถุประสงค์คือ เพื่อประกันความเท่าเทียมกันในการศึกษาของผู้ใหญ่ที่ขาดโอกาสทางการศึกษากลุ่มคนทุพพลภาพ ผู้ที่มีผลการเรียนในชั้นเรียนอ่อน ประสบกับปัญหาเรื่องการอ่านเขียนและสำหรับผู้อพยพเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและความยืดหยุ่นในการทำงานของผู้ใหญ่สำหรับการเรียนการสอนในระบบการศึกษาผู้ใหญ่สามารถเข้าร่วมผ่าน 4 ทางคือสมาคมการศึกษาผู้ใหญ่ (Adult education associations) เป็นสมาคมการกุศล จัดหลักสูตรที่มีความหลากหลายมีตั้งแต่หลักสูตรสั้นจนการไปจนถึงวิชาชีพ Folk high school เป็นสถานที่หนึ่งที่ทำให้การศึกษาผู้ใหญ่ซึ่งส่วนใหญ่เป็น โรงเรียนต่างชาติดีที่มีการบริหารงานโดยกลุ่มหรือองค์กรของตนเอง จัดการศึกษาให้กับคนหนุ่มสาวผู้ใหญ่แต่ก็ไม่ได้มีการทดสอบอย่างเป็นทางการ การศึกษาทางไกล (Distance education) เป็นการศึกษาด้วยตนเอง สาเหตุที่ทำให้ได้รับความนิยมนิยมสูงคือความสะดวก

โดยไม่ต้องเข้าชั้นเรียนรวมทั้งเทคโนโลยีที่ทันสมัยก็มีส่วนช่วยทำให้การศึกษา พัฒนาไปได้มาก

ระบบการศึกษาของประเทศกลุ่มสแกนดิเนเวียเป็นการเปิดโอกาสให้คนในประเทศได้เรียนรู้ตลอดชีวิตมีการจัดการทั้งในระบบนอกระบบและตามอัธยาศัยมีการส่งเสริมให้คนในประเทศไม่ว่าเพศหญิงหรือชายมีโอกาสใช้การศึกษาในการพัฒนาตนเอง พัฒนาคน พัฒนางาน พัฒนาสังคมและพัฒนาประเทศ

บทสรุป

จากการพัฒนาของประเทศกลุ่มสแกนดิเนเวียดังกล่าวจะเห็นได้ว่า การพัฒนาที่แท้จริง คงไม่ใช่เรื่องเกี่ยวกับเศรษฐกิจเชิงพาณิชย์เพียงด้านเดียวมองในแง่แล้วประเทศที่มีระดับการผลิต การลงทุนและรายได้ประชาชาติสูง ไม่ได้หมายความว่าจำเป็นต้องเป็นประเทศที่ได้รับการพัฒนาอย่างแท้จริงการพัฒนาที่แท้เป็นการพัฒนาที่สร้างความมั่นคงทางวัตถุ ทางจิตใจ การพัฒนาที่ทำลายสิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ ทำลายความเป็นคนย่อมไม่ใช่การพัฒนาที่ยั่งยืน การพัฒนาที่เน้นแต่เรื่องความเจริญทางด้านความ เจริญทางเทคโนโลยีเพียงด้านเดียวแต่ไม่คำนึงถึงเรื่องคุณธรรม จริยธรรม ทำให้คนต้องตกเป็นทาสของเครื่องจักรและเทคโนโลยีสมัยใหม่ก็เป็นการพัฒนาที่ไม่ยั่งยืนเช่นกัน เมื่อมองเปรียบเทียบการพัฒนาของประเทศไทยที่ผ่านมาจะเห็นได้ว่าจำเป็นที่จะต้องมีการพัฒนาแก้ไขอย่างเร่งด่วนเพื่อนำประเทศไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

การพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทไทยเป็นการพัฒนาที่ต้องคำนึงถึงองค์รวมของทุก ๆ ด้าน

อย่างสมดุลบนพื้นฐานของทรัพยากรธรรมชาติ ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมไทยด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกกลุ่ม ด้วยความเอื้ออาทรเคารพซึ่งกันและกันเพื่อความสามารถในการพึ่งตนเอง และคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างเท่าเทียมการนำเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นปรัชญานำทางเพื่อมุ่งการพัฒนาที่มีดุลยภาพระหว่างมิติทางด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเกื้อกูลกันเพื่อความเจริญทางเศรษฐกิจและความอยู่ดีมีสุขของประชาชนอย่างยั่งยืนโดยมองในมิติดังนี้

1. มิติด้านนิเวศการพัฒนาที่ยั่งยืนให้ความสำคัญลำดับสูงกับคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติโดยมีรูปแบบการใช้ประโยชน์ในระดับที่สามารถพลิกฟื้นให้กลับคืนสภาพใกล้เคียงกับสภาพเดิมให้มากที่สุดทางเลือกที่สามารถกระทำได้คือการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเห็นได้จากที่ประเทศเดนมาร์กได้มีการผลิตกังหันลมเพื่อนำมาใช้ในการผลิตกระแสไฟฟ้าโดยใช้พลังงานธรรมชาติในการผลิตทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดและการฟื้นฟูทดแทนการใช้ได้อย่างเหมาะสม

2. มิติด้านเศรษฐกิจ การพัฒนาที่ยั่งยืนจะเกิดต่อเมื่อมีการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่เพียงพอและต่อเนื่องสามารถตอบสนองความต้องการพื้นฐานของประชาชนและการจัดความยากจนได้บนพื้นฐานของการคำนึงถึงการสงวนรักษาทุนทางธรรมชาติไว้ให้กับคนรุ่นปัจจุบันและอนาคตได้ใช้ประโยชน์ประชาชนมีรายได้จากการมีงานทำจึงทำให้รัฐบาลเก็บภาษีรายได้มาจัดสวัสดิการแก่ประชาชนในสังคมได้เต็มศักยภาพมีการนำเทคโนโลยีมาใช้ให้มากที่สุดและไม่ปลดปล่อยมลพิษสู่สิ่งแวดล้อมใน

ปริมาณที่มากเกินไปขีดความสามารถในการบำบัดของธรรมชาติ

3. มิติทางด้านสังคม การพัฒนาที่ยั่งยืนจะต้องสามารถสนับสนุนและส่งเสริมประชาชนให้มีมาตรฐานในการบริโภคสินค้าที่ปลอดภัย วัตถุประสงค์สำคัญก็คือการปกป้องผลประโยชน์สิทธิและความปลอดภัยของผู้บริโภคเป็นอันดับแรก มีการสร้างฐานความสัมพันธ์ที่ดีเพื่อก่อให้เกิดการกระจายผลผลิตและการบริโภคอย่างเป็นธรรมไม่ให้เกิดความเหลื่อมล้ำทางสังคมจนเกินกว่าจะแก้ไข ความเสมอภาคทางด้านการศึกษา รัฐจัดสวัสดิการด้านการศึกษาให้ได้อย่างเสมอภาคตามสิทธิอันพึงควรจะได้รับ สถานภาพทางเพศไม่ว่าหญิงหรือชายได้รับการศึกษาและสิทธิทางการเมืองอย่างเสมอภาค การจัดสวัสดิการให้สวัสดิการสำหรับครอบครัวที่มีบุตรมีสิทธิลางานได้โดยได้รับเงินเดือนทั้งผู้หญิงและชายทางรัฐจะช่วยเหลือให้เงินเป็นค่าดูแลในการคลอดบุตรการบริการด้านสาธารณสุข ทุกคนมีสิทธิได้รับการบริการสาธารณสุขอย่างเท่าเทียมกัน

4. มิติทางด้านจิตสำนึกการพัฒนาที่แท้จริง คือการพัฒนาความสามารถของคนซึ่งก่อให้เกิดดุลยภาพระหว่างกายกับจิต ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ และมนุษย์กับธรรมชาติทำให้คนมีอิสรภาพในการกำหนดวิถีชีวิตของตนเองได้ (ปาริชาติ วลัยเสถียรและคณะ, 2546, หน้า 4) และผลจากทำให้ประเทศทันสมัย (Modernization) ความเจริญทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทำให้มีการทำลายธรรมชาติลงอย่างรวดเร็วโดยคำนึงถึงด้านวัตถุมากกว่าคุณค่าทางด้านจิตใจ ผลที่เกิดขึ้นเกิดจากมนุษย์

เป็นผู้สร้างและทำลายจากเหตุการณ์สึนามิที่เกิดในประเทศไทยเป็นตัวอย่างที่เห็นได้ชัดจากผลพวงของการทำลายทรัพยากรธรรมชาติประเทศในกลุ่มสแกนดิเนเวียมีการสร้างจิตสำนึกของคนในชาติด้วยการปลูกฝังจิตสำนึกให้คนในสังคมด้วยการตัดต้นไม้แล้วปลูกทดแทนจึงทำให้ยังมีทรัพยากรธรรมชาติอย่างหนาแน่นคนในสังคมมีวินัยปฏิบัติตามกฎหมายตามบรรทัดฐานทางสังคมทำให้ประเทศเกิดความสงบสุขมีความสุขทั้งทางกายและทางใจ

บทเรียนสำหรับประเทศไทย จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1-7 เป็นการพัฒนาประเทศจากสังคมเกษตรกรรมไปสู่สังคมอุตสาหกรรม ประเทศมีการพัฒนาทางวัตถุ สาธารณูปโภค มากกว่าจิตใจจนมาถึงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8-10 จึงหันมาเน้นการพัฒนาคนเป็นสำคัญ เพื่อนำไปสู่สังคมสันติสุขจะพบว่าคนในกลุ่มสแกนดิเนเวียเป็นคนประหยัด มัธยัสถ์ แต่งกายสุภาพเรียบร้อย มีอัธยาศัยดี และเป็นมิตรกับทุกคน เป็นคนตรงต่อเวลามีความเมตตา มีวินัยในตนเองสูงเวลาขับรถจะไม่ดื่มของมึนเมาเป็นอันตราย รักษากฎจราจรอย่างเคร่งครัด สิ่งที่เขาระมัดระวังมากที่สุด คือคนข้ามถนน เมื่อเห็นคนเดินข้ามถนนคนขับรถจะหยุดให้คนเดินข้ามไปก่อน มีนิสัยรักธรรมชาติ มีไม้ดอกไม้ประดับให้เห็นอยู่ทั่วไป สิ่งแวดล้อมที่เป็นธรรมชาติเป็นสิ่งเขาหวงแหนมากที่สุดคนนิยมใช้จักรยานและสามารถจอดไว้ได้โดยไม่หายเพราะ การปั่นจักรยานจะช่วยให้ประหยัดพลังงานและเป็นการออกกำลังกายแต่ละเมืองมีสวนสาธารณะ เพื่อให้ประชาชนได้ใช้เป็นที่

พักผ่อนหย่อนใจและออกกำลังกายมี
ห้องน้ำตามที่สาธารณะที่สะอาดเพราะมีการ
เก็บค่าบริการทำให้มีเงินมาจ้างคนดูแลความ
สะอาด ประเทศในกลุ่มสแกนดิเนเวียมีการ
อนุรักษ์ของเก่าไว้เช่นตึกอาคารบ้านจะรักษาไว้
ไม่รื้อหรือทำลายแต่จะซ่อมแซมให้มั่นคง
แข็งแรงเพื่อให้เป็นมรดกแก่คนรุ่นหลัง
ทุกเมืองสะอาดสะอาดอัน มลภาวะทางอากาศ
และทางเสียงไม่มีโดยทั่วไปจะพบว่าครอบครัว
ชาวสวีเดนมีฐานะดี มีคุณภาพชีวิตที่ดีเพราะ
รัฐจัดสวัสดิการสังคมให้ ประกอบกับจำนวน
ประชากรชาวสวีเดนโดยรวมมีประชากรน้อย
มากและสวีเดนเป็นประเทศอุตสาหกรรม มี
รายได้เข้าประเทศสูง การศึกษาจัดให้เรียนฟรี
ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาไปจนถึงระดับมหาวิทยาลัย
โดยนักเรียนทุกคนได้รับเบี้ยเลี้ยงจากรัฐด้วย
ส่วนค่าครองชีพค่อนข้างสูงเมื่อเปรียบเทียบกับ
ประเทศไทยหลายเท่า กรณีที่ครอบครัวมีบุตร
เกิดใหม่ กฎหมายอนุญาตให้พ่อแม่ลาเลี้ยง
ลูกได้ 15 เดือน โดยได้รับเงินเดือน พ่อและแม่
ผลัดกันลา โดยเวลาที่ลาขึ้นรวมแล้วทั้ง 2 คน
ไม่เกิน 15 เดือนและรัฐจะจ่ายค่าเลี้ยงดูบุตรให้
จนกว่าบุตรจะอายุไม่เกิน 16 ปี ประเทศ

ในกลุ่มดังกล่าวและในยุโรปจะให้ความสำคัญ
มากกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้มีคุณภาพ
ทั้งทางศีลธรรม สติปัญญาและพฤติกรรม
ซึ่งเป็นตัวอย่างที่ดีสำหรับประเทศอื่น ๆ
ควรนำมาปรับใช้ เพราะทุกวันนี้สังคมเสื่อมลง
ก็มีสาเหตุประการหนึ่งมาจากการที่ครอบครัว
ให้เวลาและให้ความสนใจแก่เด็กน้อยกว่าใน
สังคมสมัยก่อน เด็กจึงขาดความอบอุ่นและการ
ปลูกฝังที่ถูกต้อง

ดังนั้นในฐานะนักพัฒนศึกษา
จึงเห็นว่าควรมีการหันมาจัดการศึกษาให้กับคน
ทั้งองค์รวม (Holistic) และให้ความสำคัญกับ
การพัฒนาที่ยั่งยืนเน้นการพัฒนาคนให้มี
ความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย อารมณ์สังคม และ
สติปัญญาเป็นสำคัญ

เอกสารอ้างอิง

- จันทนา นิลวางกูร.(2547). จากฟินแลนด์ถึงสแกนดิเนเวีย. กรุงเทพฯ : เวลาดี.
- บุญรัตน์ รัฐบริรักษ์และมรุต วันทนการ. (2547). การวิเคราะห์ประเทศกลุ่มสแกนดิเนเวีย : การเมือง เศรษฐกิจและสังคม. กรุงเทพฯ : ศูนย์ศึกษาการระหว่างประเทศ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ประเวศ วะสี. (2548). การพัฒนามนุษย์แนวใหม่เพื่ออนาคตที่ยั่งยืน (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : หอมขาบบ้าน.
- ปาริชาติ วลัยเสถียรและคณะ. (2546). กระบวนการและเทคนิคการทำงานของนักพัฒนา. กรุงเทพฯ : โครงการ เสริมสร้างการเรียนรู้เพื่อชุมชนเป็นสุข.
- ปรีชา เปี่ยมพงศ์สานต์.(2549). วิธีชีวิตใหม่แห่งการพัฒนา : วิธีวิทยศึกษาศังคมไทย. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิทยาลัยการเมืองการปกครองสถาบันพระปกเกล้า. (2548). การเมืองการปกครองราชอาณาจักรเดนมาร์ก. กรุงเทพฯ : แก่นจันทร์.
- วิมลวรรณ ภักโรดม.(2549). สหภาพยุโรปโฉมใหม่ และ 25 ประเทศสมาชิก. กรุงเทพฯ : พีเพรส จำกัด.
- รอน คำอินไชย.(2548). ฟินและไฟไปให้ถึงฟินแลนด์แดนเรียนฟรี. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- ส.ศิริรักษ์. (2549). ฐานสวรรค์บนดิน (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : ศูนย์ไทยทิเบต.
- สมพร เทพสิทธิ. (2548). เศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : ธรรมสาร จำกัด.
- สุวิทย์ เมษินทรีย์.(2549). จุดเปลี่ยนประเทศไทย. เศรษฐกิจพอเพียงในกระแสโลกาภิวัตน์. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- Jauhiainen, J. (2549). เอกสารการศึกษาของประเทศกลุ่มสแกนดิเนเวีย. เอกสารประกอบคำบรรยาย ณ โรงเรียน Maunulan yhteiskoulu เมือง Helsingin ประเทศฟินแลนด์ 17-23 กันยายน.